

65. Kafka-Danmark

Findes der en nedre grænse for, hvor tåbelige dommere kan være? Jeg tvivler efter en byretsdom, der gjorde Laserdisken 20 år yngre i en ret ligegyldig, men kafkask retssag, der imidlertid - om ikke andet - understregede kammeradvokatens samfundsskadelige adfærd.

Brugerbetaling af genbrugsplads

Den følgende historie tog sin begyndelse i 2010, da Københavns Kommune indførte gebyr for brug af genbrugspladsen. Jeg undlod at betale, da jeg ikke brugte genbrugspladsen. I 2012 fik jeg tilsendt en rykker og besked om, at jeg skulle søge fritagelse, hvis jeg ikke brugte kommunens tilbud. Jeg skulle blot dokumentere, at jeg brugte en anden ordning til at håndtere butikkens affald.

“Det kan jeg nemt dokumentere,” tænkte jeg og fandt kvitteringerne fra Stena, der hver tredje uge hentede den papir- og papemballage, som DVD-pladerne blev leveret i. Der gik en aften med at finde kvitteringer, lave kopier af dem og skrive en redegørelse, som jeg smed i en kuvert og sendte til kommunen. Kuverten kom retur. Alle ansøgninger skulle indsendes online via kommunens hjemmeside.

Jeg brugte en aften mere på at fremstille pdf-udgaver af dokumentsamlingen og udfyldte hjemmesidens formular, og så regnede jeg med, at det var det. Nej, kommunen accepterede ikke, at Stena også hentede papir, for der stod kun pap på fakturaen, og de mente, at jeg også producerede elektronikaffald, glas m.v.

Jeg brugte en aften til på at forklare, at jeg havde en ugentlig afhentning af et bur fra Post Danmark til varer, reparationer og alt muligt andet. Det skulle være let for medarbejderne i butikken, så derfor håndterede vi alt andet end varesalg i Aalborg. Det viste sig at være lige meget. Jeg skulle betale alligevel.

Det irriterede mig, at de spildte min tid. Hvorfor ikke være ærlig fra starten? Hvorfor kalde det brugerbetaling, når alle skal betale, selvom de ikke er brugere?

Københavns Kommune vurderer, at virksomheden ikke har kunnet dokumentere, at den selv forestår håndteringen af alt sit affald til nyttiggørelse og at den ikke anvender nogen af de kommunale indsamlingsordninger i Københavns Kommune, herunder genbrugsstationerne.

Virksomheden har indsendt dokumentation for, at virksomheden har haft en aftale med Stena om afhentning af affald i 2010. Men ud fra det tilsendte materiale, kan vi ikke se, at virksomheden har fået afhentet alt det affald, Københavns Kommune formoder, at der er fra virksomheder i branchen. Vi kan kun se, at virksomheden får afhentet pap, bygningsaffald og brændbart affald. Københavns Kommune formoder, at der fra en virksomhed af jeres type i løbet af et år også er elektronikaffald, glas, plastik, papir, lyskilder m.m. Københavns Kommune afslår derfor virksomhedens ansøgning.

CVR-registrets vildledende oplysninger

I efteråret 2011 fik jeg også en regning for genbrugspladsgebyret for året 2011. Det undrede mig, for jeg var flyttet fra kommunen allerede i 2010. Jeg slap for at betale, men hvorfor troede kommunen, at jeg stadig havde butikken i København? Det viste sig, at kommunen trak oplysningerne fra CVR-registret, og jeg fandt ud af, at jeg selv er ansvarlig for, at informationerne om min virksomhed er rigtige. Så lad os kaste et blik på informationerne i CVR-registret (side 782).

De relevante oplysninger er virksomhedens P-numre. Jeg fandt ud af, at P står for "Produktionsenhed", og det er det sted, hvor virksomheden har hele eller dele af sin produktion. Hver afdeling har et P-nummer. 1002888051 er for Aalborg, og 1002888063 er for København. Der var ikke angivet nogen ophørsdato.

Jeg bemærkede også, at startdatoen var angivet til 01.07.2004, og det stemte ikke med startdatoen for P-nummeret for afdelingen i Aalborg, hvor startdatoen var angivet til 27.06.1984. Det hang ikke sammen. Startdatoen burde ændres, for den var forkert, og den var misvisende i forhold til P-nummeret. Jeg skrev derfor til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Jeg skylder at meddele CVR-registret, at jeg fraflyttede Sankt Peders Stræde 49 med udgangen af 2010. Min virksomhed har ingen aktiviteter i København længere.

Jeg har bemærket, at startdatoen er angivet til 01.07.2004. Det har altid undret mig, idet virksomheden har eksisteret uafbrudt siden 27/6-1984, der også er anvendt for P-nummer 1002888051. Det kan skyldes, at virksomheden i nogle år forud for den 1/7-2004 ikke var momsregistreret. Jeg spekulerer på, om der ikke bør stå 27.06.1984 som startdato alligevel?

Laserdisken til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, 20. september 2011

En dame fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ringede til mig og fortalte, at de ikke kunne rette startdatoen, fordi den var baseret på oplysninger, de fik fra Skat. Så ringede jeg til Skat, der forklarede, at det ikke var teknisk muligt at rette datoen. Det lød så utroligt, at jeg skrev til det relevante ministerium.

Jeg finder, at startdatoen 01.07.2004 er misvisende. Jeg har forsøgt at få det rettet. Jeg mener, at det var en fejl, at Skat betragtede virksomheden som ophørt. Da Skats opfattelse blev underkendt af Skatteankenævnet, må fejlen kunne rettes. Jeg har været i kontakt med både Skat og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som begge siger, at det ikke kan lade sig gøre at rette fejlen. De fortæller, at det ikke er teknisk muligt.

Kan det være rigtigt, at der skal stå misvisende oplysninger om min virksomhed i CVR-registret, fordi systemet ikke tillader, at en fejl rettes?

Laserdisken til Økonomi- og Indenrigsministeriet, 3. april 2012

Skats besynderlige reference til momsloven

Økonomi- og Indenrigsministeriet opfattede henvendelsen som en anmodning om at ændre virksomhedens startdato, og det hørte ind under Skat, som blev bedt om at svare mig. Den 24. maj 2012 forelå Skats forslag til afgørelse. Med henvisning til momsloven afviste Christina Stavnsbjerg fra Skat at ændre startdatoen.

SKAT agter ikke at imødekomme din anmodning om ændring af startdato for din virksomhed til den 27. juni 1984. Begrundelsen herfor er, at SKAT ikke finder, at din virksomhed har drevet momspligtig virksomhed i hele perioden siden den 27. juni 1984. Bestemmelsen i momslovens § 23, om hvornår en virksomhed anses for momspligtig, anses ikke for opfyldt.

Skat Nordjylland til Laserdisken, 24. maj 2012

Hvad er lovgrundlaget for afgørelsen?

Jeg havde selv påpeget, at fejlen meget vel kunne skyldes virksomhedens periode uden momspligtige aktiviteter. Jeg blev momsregistreret igen i 2004, da jeg købte butikkerne tilbage, og datoen for den registrering var havnet i CVR-registret.

Det er ikke desto mindre et faktum, at virksomheden har eksisteret uafbrudt siden 1984. Tvisten med den kreative skatterevisor i kapitel 54 endte med, at Skat anerkendte, at jeg kunne anvende virksomhedsordningen (side 757), så der kunne da ikke være tvivl om, at virksomheden eksisterede!

Christina Stavnsbjerg bekræftede, at når en virksomhed afmeldes for moms og tilmeldes igen senere, vil den nye registreringsdato fremgå af systemet. Sagen er imidlertid, at CVR-registret ikke handler om moms. Jeg bad om en henvisning til et lovgrundlag, og da jeg ikke fik det, indbragte jeg sagen for Landsskatteretten.

Det fremgår af forslaget til afgørelsen, at Skats forslag er baseret på, at momsregistreringen har været afbrudt i en periode, omend Skat ikke bestrider, at virksomheden eksisterede i samme periode og således har eksisteret uafbrudt siden 27/6-1984. Skat anfører, at kontinuerlig momsregistrering er en ufravigelig betingelse for, at en virksomhed kan anses for at eksistere.

Hvis loven er formuleret således i forhold til de virksomheder, man kan søge oplysninger om i CVR-registret, vil jeg naturligvis respektere loven. Jeg forventer herefter ikke, at jeg vil blive bebrejdet de oplysninger, som folk med kendskab til Laserdisken vil opfatte som misvisende. Jeg anmoder om en præcisering af det lovmæssige grundlag for, at det forholder sig sådan. I så fald vil jeg afslutningsvist orientere Folketinget om det uhensigtsmæssige i loven. Ellers fastholdes anmodningen om, at den korrekte dato fremgår af CVR-registret.

Laserdisken til Skat Nordjylland, 10. juni 2012

KENDELSE

AFSAGT AF
LANDSSKATTERETTEN
DEN

06 JUNI 2013

12-0199792

I afgørelsen har deltaget: Susanne Dahl, Henrik Estrup og Karin Bøgh Pedersen

Klager: LASERDISKEN v/Hans Kristian Pedersen
Klage over: SKAT Fredensborgs afgørelse af 14. juni 2012

Klagen skyldes, at SKAT ikke har imødekommet en anmodning om momsregistrering i CVR-registeret fra en bestemt dato.

Landsskatterettens afgørelse
SKAT's afgørelse stadfæstes

Landsskatterettens kendelse, 6. juni 2013

Landsskatterettens gak-gak opfattelse

Landsskatteretten afgjorde atter en sag uden det mindste glimt af indsigt. De tre dommere troede, at klagen vedrørte momsregistrering. Allerede i præmissen var de galt afmarcheret. De havde oven i købet fået den opfattelse, at den påklagede afgørelse kom fra Skat i Fredensborg! Jeg indbragte derefter sagen for byretten.

Sagsøgte og Landsskatteretten har misforstået formålet med min anmodning og CVR-registeret, hvilket fremgår allerede af den første linje i Landsskatterettens kendelse:

“Klagen skyldes, at SKAT ikke har imødekommet en anmodning om momsregistrering i CVR-registeret fra en bestemt dato.”

Det er en ukorrekt fremstilling af situationen, idet jeg aldrig har ment, at CVR-registeret har noget med momsregistrering at gøre. Selve præmissen for Landsskatterettens behandling af sagen er forkert.

Jeg har uden held forsøgt at få Skat til at pege på det sted i CVR-loven (Bekendtgørelse af lov om Det Centrale Virksomhedsregister), hvor der refereres til momsregistreringen. Ordet “moms” indgår end ikke i loven. Det fremgår af loven og dens forarbejder, at registret har til formål at give borgerne adgang til *retvisende* informationer om landets virksomheder. Der er intet skel mellem momsregistrerede virksomheder og andre virksomheder.

Sagsfremstillingen i Laserdiskens stævning, 6. september 2013

I dag er det præcis 2 år siden, at jeg meddelte Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at startdatoen er forkert, idet virksomheden blev etableret den 27. juni 1984 og har eksisteret uafbrudt lige siden. Jeg forventede et svar i stil med "Tak for oplysningen. Det vil blive rettet hurtigst muligt," men i stedet er jeg blevet sendt fra Herodes til Pilatus med alverdens mærkelige undskyldninger. F.eks. fik jeg på et tidspunkt at vide, at det slet ikke er muligt at ændre i CVR-registret.

Hele forløbet har været lidt Kafka-agtigt. Jeg har anlagt sagen i overensstemmelse med Landsskatterettens vejledning for at se, hvor langt myndighederne vil gå for at undgå at rette en fejl. Jeg er måske en smule stædig, men nu agter jeg at følge sagen til ende. Den økonomiske værdi af korrekte oplysninger i CVR-registret har jeg aldrig skænket en tanke, men jeg hører gerne, hvad myndighederne mener om det.

Laserdisken til Retten i Aalborg om sagens værdi, 20. september 2013

En mulig historie til *J'accuse...*!

På det tidspunkt havde byretten lige dømt mig i FDV's erstatningssag, og jeg var startet på denne bog, der på det tidspunkt havde arbejdstitlen *J'accuse...*!

Jeg havde mistet enhver tillid til de offentlige myndigheder og ikke mindst til Retten i Aalborg og Landsskatteretten. Sagen var temmelig betydningsløs, men så tilpas vanvittig, at det var en kærkommen lejlighed til at teste min teori: Hans Kristian Pedersen vil aldrig komme til at vinde en retssag ved Retten i Aalborg! Hvis sagen udviklede sig bizart nok, kunne der komme et kapitel ud af det hele. Jeg fører ikke retssager for sjov, og sagen har det legitime formål at kaste lys på myndighedernes metoder, men jeg indrømmer, at jeg også fandt sagen ret komisk.

Jeg havde allerede i min redegørelse til Landsskatteretten understreget, at det nok ikke er verdens største problem, men det irriterer mig, at Skat i stedet for at rette en beskeden fejl opfinder kriterier, der ikke er dækning for i loven, og vildleder de borgere, der søger reelle informationer i CVR-registret.

For Landsskatteretten var det alle gode gange tre med endnu en overfladisk og arrogant afgørelse. Nu så jeg frem til, hvordan Skat ville forklare sig over for en dommer, og hvad dommeren så ville gøre. Skat havde igen fundet på kriterier til lejligheden, og de kriterier gjaldt sjovt nok ikke for anpartsselskabet. Startdatoen for Laserdisken ApS refererede f.eks. til den dato, hvor selskabet blev stiftet, og ikke til den senere dato, hvor selskabet blev momsregistreret.

Også CVR-registrets troværdighed stod på spil. Intelligent brugere forvirres over uoverensstemmelsen mellem virksomhedens startdato og startdatoen for det P-nummer, der vedrører Aalborg. Hvordan kan en virksomhed, der først startede den 1. juli 2004, have haft en afdeling i Aalborg siden den 27. juni 1984? Der var ingen sammenhæng i CVR-registrets oplysninger.

Det var almindeligt kendt, at Laserdisken havde haft 25 års jubilæum, så alt i alt var CVR-registrets oplysninger både forvirrende og misvisende.

Tidsplan og anbringender

For en gangs skyld var det let for mig at lave en tidsplan for domsforhandlingen. I Skats egne registreringsbeviser igennem årene stod der på dem alle sammen, at startdatoen var 27.06.1984. Jeg behøvede blot at fremlægge et registreringsbevis og forklare, at jeg startede virksomheden den pågældende dato. Jeg planlagde en af historiens korteste procedurer: Virksomhedens startdato bør være 27.06.1984, fordi det er den dato, virksomheden startede.

Hvem der end mødte for Skat skulle have tid til at lede i CVR-loven efter en reference til moms, og når han gav op, fordi en sådan reference ikke findes, kunne sagen optages til dom. Det kunne ikke tage mere end 10 minutter, så mit forslag til tidsplan kom til at se sådan ud:

Forelæggelse	5 minutter til sagsfremstilling og gennemgang af bilag
Partsforklaring	3 minutter
Procedure	30 sekunder
Replik	Afhænger af sagsøgte

Kammeradvokaten og CVR-lovens forarbejder

Skat overlod naturligvis sagen til kammeradvokaten, og opgaven tilfaldt Mathias Trabjerg Knudsen. Til behagelig afveksling i forhold til de øvrige advokater, som kammeradvokaten har sendt i retten igennem årene, var han en rar, omgængelig fyr, men også han læste loven, som Fanden læser Bibelen.

I svarskriftet kom han ikke ind på Skats og Landsskatterettens sære henvisning til momsregistrering. Han tog i stedet udgangspunkt i lovens forarbejder, som han først citerede korrekt, men derefter vendte på hovedet i bedste Johan Schlüter-stil. Han argumenterede på det grundlag, at min virksomhed var ophørt i år 2000. Jeg havde så i 2004 startet en ny virksomhed, der havde fået tildelt samme CVR-nr.!

Til § 2 og § 3

Da CVR effektivt skal kunne stille virksomhedsoplysninger til rådighed for alle offentlige registre, myndigheder mv., der er i berøring med erhvervslivet, skal begrebet erhvervsdrivende i denne lov forstås meget bredt. Således vil begrebet omfatte såvel virksomheder, der tilsigter at indvinde økonomisk udbytte, som virksomheder, der - uden at tilsigte økonomisk udbytte - dog leverer ydelser mod betaling og i hvert fald delvist drives efter forretningsmæssige principper. Ligeledes er offentlige aktiviteter, der ikke anses for at være erhvervsudøvelse i snæver forstand, omfattet af begrebet.

Juridiske enheder vil i CVR omfatte for det første fysiske personer, der er selvstændigt erhvervsdrivende eller arbejdsgivere. Det kan normalt uden vanskelighed afgøres, om der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed. Den er kendetegnet ved, at der for egen regning udøves virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et overskud.

Når en erhvervsdrivende enkeltmandsvirksomhed efter eget ønske afmeldes for alle pligter i henhold til skatte- og afgiftslovene, er det Skat's praksis, at virksomheden betragtes som ophørt fra afmeldelsestidspunktet, og at CVR-nummeret herefter lukkes ned. I den forbindelse foretager Skat som udgangspunkt ikke en kontrol af, om virksomheden fortsat er erhvervsdrivende eller arbejdsgiver. Som beskrevet i forarbejderne er der kun tale om erhvervsmæssig virksomhed, hvis der - som minimum - leveres ydelser mod betaling.

Det gøres gældende, at Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen hverken var erhvervsdrivende eller arbejdsgiver i perioden fra den 31. december 2000 til den 1. juli 2004. Det var derfor korrekt, at virksomhedens CVR-nummer blev lukket ned i den periode, og at Skat betragtede virksomheden som ophørt.

Skatteministeriets svarskrift, 13. november 2013

Manipulationerne i svarskriftet

Det passer ikke, at jeg var blevet afmeldt for alle pligter i henhold til skatte- og afgiftslovene, og den strid var allerede løst (kapitel 54). Måske kendte han ikke til den historie, men det forklarer ikke hans særegne måde at læse forarbejderne på. Der står ikke i forarbejderne, som han havde citeret jf. forrige side, at der kun er tale om erhvervsmæssig virksomhed, hvis der leveres ydelser mod betaling. Han henviste til økonomiministerens bemærkninger, men ændrede indholdet.

Virksomheder er som udgangspunkt kendetegnet ved, at de tilsigter at indvinde økonomisk udbytte. Laserdisken er en sådan virksomhed. Så er der virksomheder, der *uden* at tilsigte økonomisk udbytte dog leverer ydelser mod betaling, og de betragtes *også* som virksomheder. Det vendte han på hovedet og fremstillede som et krav om, at det er en betingelse for *alle* virksomheder, at de skal levere ydelser mod betaling, før de anerkendes som virksomheder. Vildledning og manipulation!

Hvad mener Skat egentlig?

Under den administrative behandling af sagen var det Skats opfattelse, at datoen i CVR-registret skulle informere om den seneste momsregistrering. Jeg fandt ikke dækning for den opfattelse i loven og havde efterlyst et retsgrundlag. Det kom han overhovedet ikke ind på.

Ifølge Skats argumentation for retten var virksomheden ophørt og startet igen. Jeg prøvede at få afklaret Skats holdning med en serie spørgsmål (provokationer):

“Er det sagsøgtes holdning, at det er CVR-registrets formål at informere om virksomheders seneste momsregistrering?”

“Vil sagsøgte bestride, at virksomheden har eksisteret uafbrudt siden 1984?”

“Vil sagsøgte bestride, at virksomhedsordningen *ikke* kan anvendes af personer, der *ikke* driver selvstændig erhvervsvirksomhed?”

Angående sagsøgerens provokation nr. 2 bestrides det, at sagsøgerens virksomhed har haft erhvervsmæssig aktivitet uafbrudt siden 1984. Virksomhedsordningen kan anvendes af fysiske personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. virksomheds-skattelovens § 1, stk. 1.

Skatteankenævnets afgørelse af 1. marts 2005 vedrører alene indkomståret 2000, dvs. perioden fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2000. Nærværende sag omhandler perioden fra den 31. december 2000 til den 1. juni 2004. Skatteankenævnets afgørelse af 1. marts 2005 er derfor denne sag uvedkommende.

Skatteministeriets duplik, 27. januar 2014

Manipulationerne i duplikken

Argumentationen blev mere og mere bizar - og var stadig forkert. Nu gjorde han gældende, at Skatteankenævnets afgørelse ikke betød noget, da den kun vedrørte indkomståret 2000. Han fremlagde mine private regnskaber for 2002-2004 og påpegede, at jeg ikke havde anvendt virksomhedsordningen.

Atter måtte jeg forklare, hvordan det hænger sammen. Når en borger strider med Skat, har Skat ret, indtil det modsatte er bevist, så da Skat fandt på, at Laserdisken ophørte i 1999, var det udgangspunktet indtil afgørelsen i 2005.

Jeg var tvunget til at indlevere skatteregnskaber uden anvendelse af virksomhedsordningen for år 2000-2004, men da jeg havde fået medhold, blev alle disse regnskaber efterfølgende korrigeret. Skat påstod, at virksomheden ophørte i 1999, og da det synspunkt blev underkendt, betød det selvfølgelig, at Laserdisken også eksisterede som en selvstændig virksomhed i de efterfølgende år.

De regnskaber, kammeradvokaten havde fremlagt, var alle korrigeret senere. Det redegjorde jeg for i en e-mail til Mathias Trabjerg Knudsen, og han trak i land i et efterfølgende processkrift A. Det så ud til, at vi omsider var nået til enighed, og for en tid glemte jeg fuldstændig konflikten igen.

Som bilag K fremlægges sagsøgerens korrigerede personlige regnskab for 2003 af 11. marts 2005, hvoraf det fremgår, at sagsøgeren anvendte virksomhedsordningen for indkomståret 2003.

Det korrigerede regnskab for 2003 er udarbejdet efter Skatteankenævnets afgørelse af 1. marts 2005 og erstattede derfor det i bilag H fremlagte regnskab for 2003. Skatteministeriet er således enig med sagsøgeren i, at regnskabet fremlagt i bilag H alene blev udarbejdet og indleveret til Skat på grund af den samtidig verserende sag for Skatteankenævnet om anvendelse af virksomhedsordningen. Det bestrides i øvrigt ikke, at sagsøgeren har anvendt virksomhedsordningen i den pågældende periode.

Skatteministeriets processkrift A, 29. januar 2014

Skatteministeriets 15 nye løgne

Det varede lige indtil den 11. september 2014, hvor jeg modtog Skatteministeriets påstandsdokument. Det var en brat opvågning forud for domsforhandlingen, der var berammet til den 2. oktober 2014, og som jeg også havde glemt alt om.

Jeg havde opfattet processkrift A som bekræftende genmæle. Skat erkendte fejlen og anvendelsen af virksomhedsordningen. Var der mere at slås om? Det er meningen med et påstandsdokument, at det skal opsummere de anbringender, der er gjort gældende i forberedelsen, men Mathias Trabjerg Knudsen startede forfra med nye misvisende "faktiske omstændigheder" og anbringender.

Jeg måtte skyndsomt skrive et påstandsdokument til byretten. Jeg kaldte hans nye anbringender for løgne og gav dem numre, og så gennemgik jeg dem ét for ét i mit påstandsdokument. Der var 15 af dem, og jeg var irriteret over hans adfærd. Hvad lignede det at starte forfra på det tidspunkt og så komme med sådan nogle vilde påstande? Han skulle hellere svare på mine provokationer, så det blev klart, hvad Skat egentlig mente.

Er det CVR-registrets formål at informere om momsregistrering?

Kan man anvende virksomhedsordningen uden at drive en virksomhed?

Jeg skrev flere breve til Retten i Aalborg. Jeg protesterede over nye anbringender efter forberedelsens afslutning. Det er virkelig u fint at vente til deadline med nye påstande. Jeg bad også byretten pålægge Skat at forholde sig til provokationerne. Det kan ikke være rigtigt, at det først under domsforhandlingen afsløres, hvordan Skat forholder sig til sagens principielle spørgsmål.

Endelig bad jeg om tilladelse til at optage lyd fra domsforhandlingen. Der var lagt op til et værre cirkus, og det burde dokumenteres for eftertiden.

Om lydoptagelse

Spørgsmålet om, hvorvidt Laserdiskens startdato er 27/6-1984 eller 1/7-2004 er for de fleste mennesker nok ret ligegyldigt, og det ville under normale omstændigheder ikke komme til at indgå i en bog om Danmark som et retssamfund.

Det principielle er myndighedernes håndtering af en ganske almindelig henvendelse fra en borger om at rette om fejl. Det er min erfaring med skattemyndighederne, at man har en fast politik om, at FEJL INDRØMMES IKKE.

Man sætter hellere hele embedsværksapparatet i sving for at tryne den borger, der har påpeget fejlen. Hvis det ene argument mislykkes, prøver man med et andet, og når man løber tør for argumenter, lyver man. Det må forventes, at sagsøgte vil bruge domsforhandlingen til at underholde med en historie fra de varme lande med det ene formål at vildlede om sagens realitet. Det er formentlig også grunden til, at sagsøgte nægter at besvare provokationerne. Det er den adfærd, der har principiel betydning for alle danske borgere, og det er derfor, jeg ønsker at optage fra domsforhandlingen.

Domsforhandlingen

Desværre afviste både kammeradvokaten og byretten at tillade lydoptagelser, for det udviklede sig til det forventede cirkus. Kernen i Skats argumentation viste sig at være, at Skat ikke længere anerkendte Skatteankenævnets afgørelse fra 2005. Skat kunne have indbragt afgørelsen for domstolene i 2005, men gjorde det ikke. Nu havde Skat skiftet mening og ville have den gamle sag taget op igen.

Mathias Trabjerg Knudsen gjorde gældende, at hvis Skat havde indbragt sagen for domstolene i 2005, kunne sagen have fået et andet udfald, og nu afviste Skat, at Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen havde eksisteret i perioden 2000-2004. Selvom Skat erkendte, at jeg havde anvendt virksomhedsordningen på indtægter fra virksomheden, erkendte Skat ikke, at virksomheden havde eksisteret!

Det forfærdelige ved dette cirkus er, at dommer Malene Urup ikke satte ham på plads. Hun greb løgn nr. 15 og lagde den til grund for en frifindelse af Skat. Startdatoen i CVR-registret skulle fortsat være den misvisende dato: 01.07.2004.

Løgn nr. 15 vedrørte en anmodning til Skat om at blive momsregistreret igen. I efteråret 2002 havde jeg indledt forligsforhandlinger med FDV. Jeg havde ikke betalt den idømte erstatning til FDV i udlejningssagen, så FDV var gået til fogedretten for at gøre udlæg i virksomhedens aktiver, og da jeg stadig ikke betalte, var FDV gået til skifteretten for at begære virksomheden konkurs (side 586).

I august 2002 mødte jeg første gang FDV's advokat Lars Segato. Han virkede troværdig på det tidspunkt. Han ville arbejde på at få ophævet leveringsnægtelsen, så vi kunne forlige vores stridigheder, lovede han.

I lyset af de positive forligsforhandlinger skrev jeg til min kontaktperson ved Told & Skat Aalborg, Else de Gier. Jeg bad om at blive momsregistreret igen og få bevillinger og registreringer flyttet tilbage igen til min personlige virksomhed.

Genoptagelse af momsregistrering af enkeltmandsvirksomhed

I 1999 skiftede Laserdisken selskabsform fra enkeltmandsvirksomhed til ApS. Nu vil jeg gerne tilbage til den gamle form som enkeltmandsvirksomhed. ApS'et har CVR-nummer 21 73 05 99. Det afmelder jeg, når alt er på plads med enkeltmandsvirksomheden. Jeg vil gerne genoplive mit gamle CVR-nummer 10 19 42 45.

Alle bevillinger og registreringer skal derfor flyttes fra 21 73 05 99 til 10 19 42 45. Jeg søger gerne om bevillingerne igen, men hvis det kan ske nogenlunde automatisk, vil jeg naturligvis sætte stor pris på det.

Min anmodning til Skat om momsregistrering (igen), 8. oktober 2002

Mathias Trabjerg Knudsen lagde vægt på ordvalget i en bestemt sætning: "Jeg vil gerne genoplive mit gamle CVR-nummer 10 19 42 45."

Jeg afgav forklaring og uddybede, at brevet var skrevet i relation til momsregistreringen og bevillingerne. Det var ikke udtryk for, at virksomheden var ophørt.

På det tidspunkt var det heller ikke Told & Skats opfattelse, at der var tale om at registrere en ny virksomhed. Som følge af momsregistreringen fik jeg tilsendt et nyt registreringsbevis, hvor 27.06.1984 er angivet som "Virksomhedens start".

		<p><i>Registreringsbevis</i></p>
<p>For Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen</p>		<p>Dato 9. januar 2003</p> <p>CVR-nummer 10 19 42 45</p> <p>SE-nummer 10 19 42 45</p>
<p>Stamoplysninger</p> <p>.....</p>		
<p>Driftsform Enkeltmandsfirma</p>		<p>Virksomhedens start 27.06.1984</p>

Told & Skats registreringsbevis for virksomheden, 9. januar 2003

Malene Urup lagde ikke desto mindre til grund, at jeg vidste, at virksomheden var ophørt. Det er strafbart at lyve under ansvar, så jeg spurgte retspræsident Christian Lundblad, om byretten ville melde mig til politiet for falsk forklaring. Det havde retten dog ingen intention om, beroligede han.

Ved brevet af 8. oktober 2002 til Told & Skat anmodede Hans Kristian Pedersen om, at alle registreringer og bevillinger skulle tilbageføres (til) hans personligt drevne virksomhed, og at virksomhedens gamle CVR-nummer blev genoplivet, og Hans Kristian Pedersen må således antages selv at have forudsat, at registreringen var ophørt. Hans Kristian Pedersen tilbagekaldte senere sin anmodning.

Under disse omstændigheder findes der ikke grundlag for at fastslå, at Hans Kristian Pedersen uden ophør siden den 27. juni 1984 har drevet erhvervsmæssig virksomhed i lov om Det Centrale Virksomhedsregisters forstand. Det forhold, at Hans Kristian Pedersen også i årene 2001 til 2003 har gjort brug af virksomhedsskatteordningen, og at der i januar 2003 af Told & Skat blev udstedt et registreringsbevis med angivelse af virksomhedens startdato som den 27. juni 1984, kan ikke føre til et andet resultat.

Dommer Malene Urups bemærkninger i dommen, 6. november 2014

Malene Urup mente ikke, det betød noget, at virksomhedsordningen blev anvendt, selvom anvendelsen forudsætter, at man driver selvstændig erhvervsaktivitet! Informationerne på Skats registreringsbevis tillagde hun heller ikke betydning.

I dom af 6. november 2014 i sag nr. BS 12-1627/2013 fastslog dommer Malene Urup, at virksomheden ikke eksisterede pr. 8. oktober 2002, samt at jeg var klar over det.

Jeg vil anke dommen, og i den forbindelse ønskes oplyst, hvordan byretten normalt agerer i forhold til virksomheder, der ikke eksisterer. Det er relevant, fordi virksomheden var part i fogedsag FS 15-4157/2001, der startede den 20. juli 2001 og sluttede den 9. januar 2003 og var part i sag nr. 5264/2002 ved skifteretten. Den 15. august 2002 blev virksomheden indkaldt til et møde i skifteretten som følge af konkursbegæringen mod virksomheden.

For fogedsagen stod overrass. Merete Bentsen. For skifteretssagen stod retsassessor Lars Krunderup. Til orientering vedlægger jeg kopi af rekvirentens anmodning af 13. august 2002 og skifterettens indkaldelse af 15. august 2002.

De sager synes at være i modstrid med Malene Urups dom. I ankesagen vil jeg udfordre rettens påstand om, at jeg vidste, virksomheden ikke eksisterede, når jeg to måneder forinden havde forsvaret en konkursbegæring mod virksomheden. I den forbindelse anmodes om Deres bemærkninger, herunder om det vil være muligt at afhøre Merete Bentsen og Lars Krunderup som vidner i ankesagen.

Laserdisken til retspræsidenten for Retten i Aalborg, 22. november 2014

Mathias og Malene alene i verden

Det er utroligt, som offentlige myndigheder kan misforstå. Jeg havde ovenikøbet forklaret formålet med brevet til Else de Gier. Ok, det er lidt sjuksket formuleret. Hvis man vil være pedantisk, kan man også angribe den første linje, da man ikke kan skifte selskabsform. Pointen var, at jeg havde oprettet et anpartsselskab, som havde købt de fleste - men ikke alle - af virksomhedens aktiver.

Retten skulle tage stilling til, hvornår Laserdisken startede. Uanset om jeg selv på 17 bibler havde svoret på, at jeg troede, virksomheden var ophørt, var det uden betydning. Malene Urups opgave var at fastslå et faktum, og det faktum kan end ikke en tilsidesættelse af min vidneforklaring ændre på.

Det er utroligt skuffende - og en pointe i forhold til dette kapitel - at hun ikke sagde: "Skat anerkendte Skatteankenævnets afgørelse i 2005, så det er lidt sent at komme med indsigelser nu," og det burde i den grad være ført til et andet resultat, at jeg havde brugt virksomhedsordningen, og at også Told & Skat Aalborg i 2003 mente, at 27.06.1984 var virksomhedens startdato.

På sin egen facon var hun modig. Hun indførte en juridisk nyskabelse: Hun er den første dommer, der mener, at man kan bruge virksomhedsordningen, selvom man ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Det principielle synspunkt ville jeg bruge til at prøve at få sagen for Højesteret, hvis det kom så vidt. Til min store irritation skulle jeg endda betale 12.500 kr. til Skat i sagsomkostninger.

Mathias og Malene stod dog helt alene. FDV, fogedrettens Merete Bentsen og skifterettens Lars Krunderup, Skatteankenævnet, Told & Skat Aalborg og jeg selv mente alle, at virksomheden også eksisterede i årene 2001-2003.

Et lignende cirkus i ankesagen?

Fra 1992 til 2003 kæmpede jeg hårdt med Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen for at bryde FDV's udlejningsmonopol. Tusindvis af timer og tusindvis af kroner har jeg brugt i forsøget på at få markedsopdelingen og autorisationssystemet bragt for EU-Domstolen til bedømmelse efter EU's konkurrenceregler. Det var planen, at jeg sammen med det britiske selskab Home Entertainment Export derefter ville etablere en alternativ distributionskanal til de forhandlere, der var udelukket fra at få adgang til FDV's udgivelser, eller som bare ønskede at supplere udvalget af danske videoudgivelser med britiske videoudgivelser.

Mathias Trabjerg Knudsen og Malene Urup er mig bekendt de eneste, der ikke anerkender, at min betydelige indsats i den forbindelse er udtryk for virksomhed af økonomisk karakter. Det afgørende er jo ikke, om planen lykkedes eller ej.

Hvis det var cirkus, de ville have, var jeg da indstillet på at lege med. Det ville være relevant at høre, hvordan Else de Gier opfattede brevet, og jeg kunne måske få hende til at forklare, hvorfor virksomheden ifølge Skat i 2003 var startet i 1984. Jeg fandt frem til hende og talte med hende i telefonen. Hun var gået på pension og havde ikke lyst til at blive blandet ind i en strid mellem Skat og mig. Hun ville kun vidne, hvis hun blev indkaldt af retten. Jeg havde stillet mig tilfreds med en vidneerklæring fra hende, men mine breve til hende kom uåbnet retur, så jeg bad Vestre Landsret om at indkalde hende som vidne i ankesagen.

Overassistent Merete Bentsen havde behandlet den fogsagsag, som FDV havde indledt mod den tilsyneladende ikke-eksisterende virksomhed, og hun havde gjort udlæg i dens gældsbevis på 1.000.000 kr. mod Laserdisken ApS, og det selvom virksomheden ifølge Malene Urup var uden aktiver. Hun kunne sikkert udbyde fogsedretts politik i forhold til ikke-eksisterende virksomheder og fortælle, om hun var klar over, at hun havde gjort udlæg i et ikke-eksisterende aktiv.

Jeg indkaldte også retsassessor Lars Krunderup fra skifteretten. Den 13. august 2002 havde FDV's advokat indgivet konkursbegæring mod Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen, og Lars Krunderup havde accepteret sagen. Kan man erklære en virksomhed konkurs, uden at den eksisterer? Det skulle han kaste lys på.

Mathias Trabjerg Knudsen protesterede både mod mit ønske om at indkalde de tre vidner og mit ønske om at få domsforhandlingen lydoptaget. Vestre Landsret afviste anmodningen om at optage fra domsforhandlingen, og jeg frafaldt kravet om at indkalde de tre vidner. Jeg havde gjort problemstillingen klar, og det havde aldrig været min hensigt at genere de tre tilfældigt berørte personer.

Cirkus var dog ikke slut endnu. Dagen før domsforhandlingen gik det op for Mathias Trabjerg Knudsen, at Skat var "kommet til" at rette startdatoen. Der stod allerede i CVR-registret, at virksomhedens startdato var 27.06.1984.

Den 24. april 2015 fik jeg medhold i landsretten, og eventyret var slut. Det tog således 3 år, 7 måneder og 4 dage at få rettet den simple fejl. Hvad fik jeg tilkendt i sagsomkostninger, fordi Skat havde spildt så meget af min tid? Et stort fedt 0 kr.

Kammeradvokatens samfundsskadelige adfærd

Jeg holdt ikke igen med min kritik af Skats adfærd, og det var lidt af et mirakel, at Mathias Trabjerg Knudsen var så omgængelig. Jeg kunne godt lide ham, men jeg havde den dybeste foragt for hans fremfærd. Det talte vi om, for det kom bag på ham, at jeg var så hård i min kritik. Han gjorde jo bare sit arbejde, mente han. Det er det, jeg fandt så skræmmende. Er det kammeradvokatens arbejde at tryne de borgere, der påviser fejl? Er det virkelig bedre end at rette fejlene?

I hans hoved var det hans opgave at vinde sagen. Jeg ønskede noget andet end Skat, og så var det hans opgave at sikre, at Skat fik ret. Men Skat havde ikke ret, og det vidste han godt. Han forsvarede ikke Skats opfattelse af, at CVR-registret havde noget med moms at gøre. I stedet fandt han på en serie tåbelige argumenter, det ene værre end det andet. Hvorfor anså han det for opgaven at "vinde" sagen? Hvorfor anså han det ikke for sin opgave at sige til Skat: "CVR-registret handler altså ikke om moms, så den rigtige startdato er faktisk den 27. juni 1984."

Strategien er den samme i alle sager. I ambi-sagen var det ikke en del af opgaven at sørge for, at jeg fik, hvad jeg havde krav på, eller at EU-retten blev overholdt. Opgaven var med alle midler at forhindre, at jeg fik ambi tilbagebetalt.

Ambi-sagen havde i det mindste et politisk formål, som Folketinget stod bag: at beskytte den slunkne statskasse. Den rutinemæssige holdning er desværre også i andre sager at bruge alle ressourcer på at banke den borger, som tillader sig at påpege et problem - uanset om det er en forkert startdato, Filmloven, beskyttelsen af FDV's udlejningsmonopol eller fortolkningen af regional konsumtion.

Afslutningen på historien om "brugerbetaling" af genbrugspladsen

Thomas Gønge havde sit eget firma, en internetbaseret informationstjeneste om den grønlandske lovsamling. Det lille firma bestod af ham selv, to computere og en telefon. Det blev drevet fra hans lejlighed i København, og når ikke engang en fyr som ham kunne blive fri for at betale affaldsgebyret, bekræftede det mig i, at proceduren om at søge om fritagelse ikke var andet end spil for galleriet.

Thomas Gønge ville ikke betale gebyr for en ydelse, han ikke fik, så han gik rettens vej. Skønne spildte kræfter, tænkte jeg og glædede mig over, at jeg "kun" havde spildt tre aftener. Han tabte også sagen i byretten og måtte lide den tort, at han oven i det urimelige gebyr også skulle betale 12.500 kr. i sagsomkostninger. Han kæmpede videre og ankede til Østre Landsret, og her skete miraklet.

Han fik medhold i, at når kommunerne opkræver et gebyr, skal det modsvares af en reel ydelse. 23.000 erhvervsdrivende havde betalt gebyret, men hvor mange af dem havde egentlig fået en reel ydelse til gengæld?

Jeg fortryder bestemt ikke, at det var en kamp, jeg ikke tog selv, men jeg tager hatten af for Thomas Gønge, der også er en retfærdighedskæmper, og jeg mener, at der er brug for folk som ham, hvis vi for alvor ønsker at gøre Danmark til et velfungerende demokratisk samfund - og ikke bare vil have det til at se sådan ud.